

سه شنبه 3 بهمن 1391 - 10 ربیع الاول 1433 - 23 ژانویه 2013

3 بهمن در گذر تاریخ ...

3 بهمن در گذر تاریخ

*** صدور نامه روحانیون مبارز ایران خطاب به کمیسیون حقوق بشر (1356 ش) اشاره:**

در حالی که دو هفته از سرکوب قیام نوزدهم دی ماه 1356 در قم گذشته بود و رژیم پهلوی قصد داشت با ایجاد اختناق، از گسترش نهضت جلوگیری نماید، جمعی از روحانیون مبارز، نامه‌ای به کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد ارسال کردند و از اوضاع حاکم بر کشور، به شدت انتقاد نمودند. در بخشی از این نامه با اشاره به شرایط جاری در ایران و دیدار کارتر، رئیس جمهور وقت آمریکا با شاه آمده است: #171 «در شرایطی که ملل مستضعف جهان، یکی پس از دیگری، آزادی و استقلال خویش را باز می‌یابند و بندها و زنجیرهای اسارت و بردگی را یکی پس از دیگری پاره می‌کنند، حقوق ملت شریف ایران، پایمال اغراض شوم دودمان ننگین پهلوی شده و هر روز، زنجیر اسارت و بردگی را بر دست و پای ملت ما محکم‌تر ساخته‌اند. با کمال تأسف و تأثر، کارتر، رئیس جمهور آمریکا، که خود را مرد صلح می‌داند و از انسان دوستی سخن می‌گوید، 35 میلیون جمعیت با شرف و مسلمان را فدای شاه خائن و مزدور و نوکر بی قید و شرط خود می‌کند.» در این نامه، سپس به دستگیری روحانیون مبارز توسط رژیم اشاره شد و ضمن گلایه از اسارت آنان در زندان، عنوان گردید: #171 «همچنین [رهبر عالی‌قدر مسلمانان، آیت الله العظمی خمینی، متجاوز از چهارده سال است که به جرم اعتراض به احیاء کاپیتولاسیون در ایران و دفاع از حقوق ملت و قوانین حقه اسلامی، دور از وطن و در تبعید به سر می‌برند و کمیسیون حقوق بشر،

کوچک‌ترین اقدامی در این زمینه نکرده است. [همچنین] اخیراً عده‌ای از روحانیون مبارز از جمله

آیت الله عبدالرحیم ربانی شیرازی وسید علی خامنه‌ای و... را به جرم پشتیبانی از قائد بزرگ اسلام و دفاع از حقوق ملت، به نقاط بد آب و هوا تبعید کرده‌اند. آیا کمیسیون حقوق بشر از آن چه در ایران می‌گذرد، آگاه است؟ و آیا در برابر همه آدم‌گش‌ها و بیدادگری‌ها، عکس‌العملی نشان داده است.» روحانیان مبارز در پایان نامه خود، خواسته‌های ملت ایران را در چهارده بند بیان کردند، از جمله: بازگشت سریع امام خمینی، قائد بزرگ اسلام؛ آزادی دانشجویانی که در جریان‌های مختلف تهران و شهرستان‌ها دستگیر شده‌اند؛ آزادی زندانیان سیاسی؛ بازگشت کلیه تبعیدشدگان و آزادی اجتماعات و بیان قلم و رفع منع از منابر و عاظ محترم.

*** تشکیل کمیته استقبال از حضرت امام خمینی (1357 ش)**

اشاره:

مردم مسلمان ایران که بی‌صبرانه منتظر ورود حضرت امام خمینی به ایران بودند، تدارکات لازم را جهت بزرگترین استقبال تاریخ از رهبر انقلاب اسلامی فراهم آوردند. به همین مناسبت ستادی مرکب از روحانیون و نمایندگان اقشار مختلف مردم تهران تشکیل شد تا مراسم استقبال را هرچه باشکوه‌تر برگزار کند. در این ستاد پنجاه هزار جوان عاشق امام مسئولیت حفاظت از جان امام و انتظامات مراسم را به عهده گرفتند. بسیاری از مردم نیز از شهرها و روستاهای مختلف ایران به تهران سرازیر شدند تا در مراسم استقبال شرکت جویند. از سوی دیگر، پس از تظاهرات گسترده مردم، چهارهزار افسر نیروی هوایی نیز به پشتیبانی از مردم مبارز ایران، دست به اعتصاب غذا زدند و خواستار اخراج مستشاران آمریکایی از ایران شدند.

*** درگیری نظامیان طرفدار انقلاب اسلامی و عاملان شاه در بعضی پادگان‌ها و پایگاه‌های هوایی (1357 ش)**

*** تصرف شهر قم توسط مردم انقلابی در آخرین روزهای عمر رژیم پهلوی (1357 ش)**

اشاره:

شهر قم به دست مردم افتاد. ارتش، تمام نیروهایش را از سطح شهر فراخواند و مردم اداری امور، حتی وظائف پلیس راهنمایی و رانندگی را برعهده گرفتند. در تهران، کمیته‌ای که از نمایندگان کارکنان چهل و پنج وزارتخانه، سازمان و شرکت تشکیل شده بود، از کارکنان این مؤسسات خواست تا تشکیل جمهوری اسلامی به اعتصاب

خود ادامه دهند.

* بستری شدن #171& امام خمینی(ره) در بیمارستان قلب تهران (1358ش)

اشاره:

حضرت امام پس از پیروزی انقلاب اسلامی،

بنا به وعده‌ای که داده بودند، در اسفند 1357 ش راهی قم شده و در آنجا اقامت گزیدند. اما در اثر ابتلا به بیماری قلبی، در سوم بهمن 1358، مجدداً به تهران مراجعت کرده و پس از 39 روز مداوا در بیمارستان قلب تهران، ابتدا در منطقه دربند تهران و پس از آن در 27 اردیبهشت 1359، در خانه کوچکی در جماران مستقر شدند.

10 ربیع الاول در گذر تاریخ

* وفات عبدالمطلب جدّ بزرگوار پیامبر گرامی اسلام (ص) (8 عام الفیل)

اشاره:

ابوحارث عبدالمطلب بن هاشم بن عبدمناف، بزرگ قبیله‌ی قریش در زمان جاهلیت و از بزرگان عرب بود. وی مردی عظیم‌الشان، رفیع منزلت، متصف به اوصاف پسندیده و مشهور به افعال حمیده بود. عبدالمطلب جد پدری حضرت محمد(ص) و امام علی(ع) است. قوم قریش ریاست او را قبول داشته و به وجودش افتخار و مباهات می‌نمودند. از جمله آثار عبدالمطلب، حفر چاه زمزم است. او نذر کرد که هرگاه، خدای متعال، به او ده فرزند پسر کرامت کند، یکی از آن جمله را به سنت جدش، ابراهیم(ع)، قربانی کند. خدای، حاجتش برآورد و او را ده پسر عنایت فرمود. عبدالمطلب بر آن شد که نذرش را ادا کند. قرعه به نام عبدالله،

پدر حضرت محمد(ص) افتاد. چون خواست او را قربان کند، خویشان مادری، او را ممانعت کردند. سرانجام با راهنمایی یکی از بزرگان، قرار بر این شد که دیه‌ی یک نفر را به جای عبدالله قربانی کنند که صد شتر معین گردید. عبدالمطلب همواره، محمد(ص) را نوازش می‌کرد، او را می‌بوسید و درباره‌ی او سفارش می‌نمود و می‌گفت: این چهره را چهره‌ی سروری و زعامت می‌بینم. چون عبدالمطلب را مرض موت رسید، ابوطالب را بخواند و او را گفت: محمد(ص) را از دل و جان مواظب باش که این کودک، رایحه‌ی پدر را استشمام نموده

و مهر مادر ندیده. این کودک را آینده‌ای پس شگفت در پیش است. تو مسئولی در دوران کودکی، مراقب و مواظب او باشی، مبدا آسیبی به وی رسد.

پیامبر بزرگ اسلام، در زمان رحلت جدّ خود، هشت سال داشت.

* ازدواج پیامبر اکرم با حضرت خدیجه(س)

پانزده سال قبل از بعثت (25 عام الفیل)

اشاره:

پیامبر اکرم(ص) در 25 سالگی با مشورت و یاری عمویش ابوطالب(ع) با بانوی صاحب نام قریش، خدیجه بنت خویلد ازدواج نمود. خدیجه‌ی کبری(س) در تمام 25 سال زندگی مشترک با پیامبر اکرم(ص) یار و غمخوار آن حضرت بود. او نخستین کسی بود که به دین اسلام ایمان آورد و با ایمان خویش مایه‌ی آرامش خاطر برای نبی مکرم اسلام شد.

آن بانوی مکرّمه، ثروت هنگفت خود را در راه رشد و تبلیغ دین اسلام به پیامبر واگذار کرد و نقش مهمی در پیشرفت این دین آسمانی ایفا نمود. ثمره‌ی شیرین ازدواج خدیجه با پیامبر اسلام دو پسر و چهار دختر به نام‌های قاسم، عبدالله، رقیه، زینب، ام‌کلثوم و حضرت فاطمه‌ی زهرا(س) بود.

* درگذشت #171& ابن قولویه از بزرگان امامیه در حدیث و فقه (368 ق)

اشاره:

شیخ ابوالقاسم جعفر بن محمد بن جعفر بن موسی بن قولویه قمی معروف به ابن قولویه، از مشاهیر فقهای امامیه و بزرگان حدیث قرن چهارم هجری است که در کلمات علماء رجال، از او به عظمت یاد شده است. تاریخ الشهور و الحوادث، الشهادات، کامل الزیارات و... از تألیفات او هستند.

وی در کاظمین وفات یافت و در پایین پای حضرت امام جواد و در کنار شیخ مفید، مدفون گردید.

* اشغال جزیره‌ی هرمز توسط نیروهای پرتغالی (913ق)

اشاره:

در سال 912 ق یک ناوگان پرتغالی به فرماندهی دریاسالار آلفونس آلبوکرک به جزیره‌ی هرمز در خلیج فارس رسید. نماینده‌ی پادشاه پرتغال فوراً به اهمیت فوق‌العاده راهبردی و تجاری محل که مسلط بر مدخل ورودی خلیج فارس بود پی برد. زیرا از آن محل، ارتباطات پرتغالی‌ها با هند محافظت می‌شد. پرتغالی‌ها جزیره را تصرف کردند و حاکم هرمز،

تابع پادشاه پرتغال گردید و با پرداخت خراج سالانه موافقت کرد. این امر به بروز برخورد با شاه اسماعیل اول صفوی انجامید. آلبوکرک مجبور شد در سال 913 ق از هرمز حرکت کند، اما کاملاً مصمم بود تا در اولین فرصتی که پیش آید آن را باز پس گیرد. آلبوکرک در سال 920 ق به هرمز بازگشت و معاهده‌ای با شاه اسماعیل منعقد کرد که پیروی حاکم هرمز را از پرتغال تصدیق می‌کرد.

22 ژانویه در گذر تاریخ

* تأسیس سازمان سیا (1946م)

* تولد «آندره آمپر» ریاضی‌دان، فیزیک‌دان و کاشف فرانسوی (1775م)

* مرگ «ویکتوریا»

ملکه معروف انگلستان (1901م)

* وقوع حادثه یکشنبه خونین مسکو و آغاز انقلاب مارکسیستی شوروی (1905م)

* مرگ «لیندون جانسون»

سی و ششمین رئیس جمهور آمریکا (1972م)

* ترور مبارز فلسطینی

«ابوحسن سلامه»

توسط عوامل صهیونیستی (1979)